

Lasten Osasto

ASTORIA, OREGON.
Halo Toverittaren pienet lukijat. Tämä on ensi kerta, kun kirjoitan Toverittareen. Minä olen 7 vuoden vanha ja olen kolmannessa luokassa. Minulla on ollut hauskaa, kun lunta on satanut ja minä olen heitellyt lumipalloja. Minä tulen iloiseksi, jos näen kirjoitteen Toverittaren "Lasten osastossa." — Aune Korhonen.

FROST CREEK, MICH.
Halo kaikki pienet ja suuret Toverittaren lukijat. Tämä on ensi kerta kun minä kirjoitan "Lasten osastoon." Minä käyn koulua ja olen viidennessä luokassa ja minun opettajani nimi on Mr. Ross. Minulla on yksi veli ja hänen nimensä on Wilhard. Me asumme farmilla puoliosta mailia kaupungista. Meillä on kuusi lehmää ja kolme vasikkaa. Nyt minä lopetan ja lisään joskus toisten ja toivon hauskaa talvea kaikille Toverittaren lukijoille. — Nanney Stengel.

PORTR ARTHUR ONT., CAN.
Tervehdys täältä. Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen. Minä olen 9 vuoden vanha, käyn koulua ja olen kolmannessa luokassa. Minä olen täällä mummun ja vaarin tykönä. Minun pappani ja mammiani on "linjalla". Minulla on yksi veli ja yksi sisko. Täällä on paljon lunta, että mäkeä voi laskea. Vaari on tehnyt minulle sukset minä niillä laskeen. — Helen Langila.

WITHEE, WIS.
Tervehdän kaikkia Toverittaren lukijoita, isoja ja pieniä. Minusta on hauskaa lukea "Lasten osastosta" kirjoitetta. Minulla on kaksi siskoa, Tyyne ja Kerttu. Minä olen yhdeksän vuoden vanha ja olen neljännessä luokassa. Meidän kotona on puoli mailia matkaa. Minä ja Kerttu luemme isälle ja äidille Toverittarta kun se tulee. Minä toivoisin, että tytöt ja pojat alkerasti kirjoittaisivat "Lasten osastoon", että pienet lapset oppisivat siitä Suomea lukemaan. Me asumme täällä farmilla ja täällä on paljon suomalaisia. Tämä on kaunista farmiseutua kesän aikana. Nyt on paljon lunta ja tavattoman kylmiä ilmoja, vaan nyt on oikein sievää ilmaa ollut. Vaikka täällä onkin paljon suomalaisia, niin eivät he kaikki käy meidän kokouksissa, eikä myöskään haalilla. Ei täällä ole ihannelittoa, vaikka onkin osasto. Naapurin lapset käyvät pyhäkouluun, mutta ei siellä opeteta sosialismia. Siellä vaan pelotellaan lapsia kuumalla järvellä. Me emme käy sunnuntaikouluun. Xiti on opettanut meille sosialismia ja me olemme lukeut erästä kirjasta isä Marxista, Owenista ja Mrs. ja Mr. Webblistä. Siitä kirjasta opimme paljon sellaista, jota emme tienneet. Toivon hauskaa talven jatkoa kaikille pienille tovereille. Teidän: — Vieno Nieminen.

FORT WILLIAMS, ONT.
Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille! Minä nyt kirjoitan ensi kerran Toverittareen, vaikka olenkin usesti alkanut kirjoittaa siihen, vain aina se vaan on siirtynyt päivästä toiseen ja niin on aika mennyt. Nyt kun on meillä pyhäkoulu ja siellä pannaan aina vuorotellen kirjoittamaan Toverittareen ja se tehtävä tuli nyt minun vuorolleni, niin minä koitan sen nyt täyttää voitini mukaan. Meillä on täällä sunnuntai koulu ollut toiminnassa tänäkin talvena ja siellä onkin parikymmentä lasta oppimassa sosialismia aakkosia. Opettaja on isommassa luokassa toveritar Mrs. Koiviston ja pienemmässä luokassa on toveri Mr. Heikkinen. Täällä

on ollut hyvin kylmät ilmat tänä talvena. On ollut hyvä luistin jää, jossa olemme saaneet luistella. Nyt lopetan minun kirjeeni ja toivon kaikille pyhäkoulu lapsille innostusta oppimaan niitä aakkosia, jotka johtavat meitä onnellisempaan tulevaisuuteen. Toveruudella: — Irja Collan.

PENNELVILLE, NEW YORK.
Halo kaikki Toverittaren lukijat pienet ja suuret. Täällä on jo pitkä talvi puolivälissä. Lunta ei ole kovin paljon. Täällä on ollut oikein sievät ilmat pitkän aikaa. Tänä päivänä on tuuli vähän puhaltanut. Minä olen kolmentoista vuoden vanha ja olen seitsemännessä luokassa. Meillä on hyvä opettaja, jonka nimi on Miss Edith Gedding. Meillä oli kaksi viikkoa joululomaa. Joululomana oli ohjelmaa monenmoista. Minä olin joulupukki. Minulla on kolme jänistä ja keltaisen kissa. Kyllä nyt lopetan täällä kertaa. Kirjoitan toisten enemmän, Toveruudella: — Alma E. Jantson.

HAYBRO, COLO.
Halo Toverittaren pienet lukijat. Ei täältä ole ennen kirjoitettu, sillä täällä ei ole suomalaisia lapsia. En minä osaa kirjoittaa vielä hyvin, olen vaan jonkun kerran kirjoittanut mummulle Suomeen. Olen 9 vuoden vanha ja olen kolmannessa luokassa koulussa. Minulla on kissa ja sen nimi on Mustapennu. Se istuu nukan vauussa ja minä lykkään sitä ympäri huoneita. Kun on satanut puhdasta lunta, niin minä leikin kerrin kanssa ulkona. Sitten olen kelkkamässä kielisten toverien kanssa ja meillä on kovin hauskaa, sillä täällä Colorado vuorten syrjässä on paljon hyviä kelkkamäkiä. Lopetan tämän nyt ja kirjoitan toisten lisää. — Hellen Jokinen.

COBALT, ONT., CAN.
Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan Toverittareen. Meillä on sunnuntai koulu, jota pidetään S. S. Osaston haalilla. Siinä on kolme luokkaa ja minä olen toisessa luokassa. Joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina pidetään ihannelitton kokous. Viime kokouksessa valittiin Toverittaren kirjeenvaihtajaksi Tyyne Lund. Mutta minäkin haluan opetella kirjoittamaan, että minä sitten osaan kirjoittaa, kun tulen isommaksi ja minutkin valitaan kokouksessa kirjeenvaihtajaksi. Me lapset kerättiin rahaa ja ostettiin ihannelittoa kaksi Karjalan bondia. Aitini on luvannut pitää ensi kesänä minun kymmenvuotisen syntymäpäivän, jos minä olen hyvä poika. Kirjotti: — Eino Grönberg.

SAULT STE MARIE, ONT., CAN.
Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille. Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen. Piirrän jonkun rivin täältä Soosta. Täältä harvoinkin näkee kirjoituksia Toverittareesta. Minä olen 10 vuoden vanha ja käyn kielistä kansakoulua. Minulla on yksi sisko, joka käy myös koulua. Hän on 8 vuoden vanha. Minä tykkään käydä myös suomalaisesta sunnuntaikouluun, jossa olen toisessa luokassa. Minulla oli paljon hauskaa joululomalla. Joulu on taas mennyt ja uusi vuosi on tullut taas iloiseen ja suruiseen. Xidille tulee Toveritar ja minä tykkään siitä lukea lasten kirjoituksia. Ehkä lopetan täällä kertaa. Toiste lisää. Hauskaa talvea kaikille pienille, piirä Urho Wirta.

SUISE CREEK, WASH.
Tervehdys kaikille Toverittaren pienille lukijoille. Tämä on ensi kerta, kun kirjoitan suomea. Olen syntynyt ja kasvanut täällä metsässä. Minulla on viisi veljeä ja yksi sisko. Minä olen yksitoista vuotta vanha ja olen viidennessä luokassa. Minun opettajani nimi on Mrs. Edith Johnson.

Meillä on matkaa koulun kaksi mailia. Nyt on ensimmäinen vuosi, kun meitä kyyditään koulun. Ensimmäinen illo minulla oli kun saimme sähkövalot. Meillä ovat kaikki terveinä vielä, vaikka täällä on kovasti "fluuta". Lopetan kun tämä on niin huonoa. Xidille tulee Toveritar. Toiste lisää Ellen Johnson.

SOUTH RANGEN, MICH., UUTISIA.
Halo, Toverittaren lukijat! Minäkin piirrän vähän Toverittareen, kun näen että on paljon pienten tyttöjen ja poikien kirjoituksia. Minä aina tykkään lukea lasten kirjoituksia, kun meille tulee Toveritar. Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan Toverittareen.

Minä olen viidentoista vuoden vanha ja olen koulussa kymmenennessä luokassa. Minulla on yksi veli ja yksi sisko, jotka myöskin käyvät koulua. Meillä on täällä pyhäkoulu, ja olen yksi pyhäkoulun opettaja. Olen koettanut opettaa lapsille suomenkieltä ja samalla sosialismia aakkosia.

Täällä on osaston toiminta hyvin vilkasta. Näytettiin iso 5-osainen kappale tämän kuun 5 p. nimeltä "Torpan työn kosto" ja minäkin otin osaa siihen. Tulot olivat \$71.00. Yleisöä oli saapunut niin paljon että oli haali täynnä.

Nyt me tytöt ja ukot pidämme kaksipäiväiset "paaritit" t.k. 18 ja 19 p:nä. Nämä juhlat aletaan 18 p. iltana tanssella, sitten sunnuntaina tulee olemaan monipuolista ohjelmaa, yksi-osainen näytöskappale nimeltä "Kun vaaria narrattiin", ja myöskin meillä työiltä pukutansseja.

Sitten meillä tulee olemaan taas isompi näytöskappale ensi kuun 5 p. nimeltä "Juoni". Ehkä nyt lopetan tämän kirjoituksen ja toiste kirjoitan enempää jos näen tämän kirjoituksen Toverittareesta. Toivon kaikille Toverittaren lukijoille hauskaa talven jatkoa. — Lahja Mäki.

MASS CITY, MICH.
Talvinen tervehdys Toverittaren lukijoille. No niin. On ollut tapana ennen puhua ompeluseurasta ja iltamista, mutta nyt on jotain uutta keromisen arvoista. Se on hiljattain perustettu puhuja- ja lukurengas, tahi toisin sanoen kehitys-seura. Osanotto näihin tilaisuuksiin on ollut vähän heikollainen, vaan syytä siihen on ehkä ollut kovat pakkaset. Vaan toivottavaa olisi, että me rupeaisimme kaikki innokkaammin ottamaan osaa toimintaan, sillä ne illat olisivat mielekkäitä ja niistä olisi paljon oppimista. Siis jatkukoon vaan innostus.

Osuustoiminta agitatorien-iltamat pannaan toimeen Helmikuun 25 päivä kaupungin talolla, jossa tilaisuudessa tulee olemaan hyvin arvokkaita voittoja ja kaikenlaisia hauskuutta, m. m. pannaan lopuksi jalalla sievästi.

Venäjän nälänhätäisten hyväksi panttiin toimeen keräys osaston toimesta.

Työhommat tätä nykyä on hyvin huonoilaiset. Kaivannot ovat selkeissä oloissa olleet ja useita vuosia. Tällä ympäristöllä metsätyö on pääelkeinona.

Viime kuun 29 päivää vasten yöllä paloi Wm. Willmanin asuinrakennus. Tulen irti pääsy on kirjoittajalle tuulettomaa. — Alma.

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallasi tilaa hänelle Toveritar.

LAPSUUDEN MUISTELMIA.
Muistuu mieleeni lapsuuteni aika, jolloin vielä olin pieni — olin jostain seitsemän tai kahdeksan vuotias — enkä niinollen vielä ymmärtänyt mitään maailman menosta. Mutta tapahtui kuitenkin jotain, jota en voi milloinkaan unohtaa, nimittäin selailusta, jota sanotaan onnellisuudeksi. Vaikka äitini ja isäni olivat niin sanottuja kristityitä ja herraa pelkävääisiä ihmisiä, niin kuitenkin asui heissä jostain salaperäistä, jostain selailusta jota en vieläkään voi täysin ymmärtää. Tuli nähkääs kovan talven perästä kaunis kevät siellä Suomen salomalla, joten se vaikutti Suomen voimakkaasti, että kun saapui se armas toukokuun ensimmäinen päivä, niin ei ollut niin pientä kylää, jonka nuoriso ei olisi halunnut nauttia kevään raikkaita ilmoja. Niin he kaikkialla panivat toimeen pienä katu-kulkeutua kantaen punaisia lippuja joltain työväen laulua laulaen. Niinpä tapahtui jostain ennen kuulumatonta. Isäni ei koskaan tavannut pitää juhlayhteisöä muuten kuin jonkun juhlan kunniaksi, kun hän meni kirkkoon tai jonnekin kauvemmasi sukulaisiin. No niin, isäni puki itsensä juhlayhteisiin juuri toukokuun ensimmäinen päivä. Koska silloin ei ollut sunnuntai, niin luulimme äitini ja veljeni ja minä, että hän lähtee jonnekin sukulaisiin ja kun kyselin häneltä mihin isä lähtee näin arkipäivänä, niin hän ilmeekseni nauroi ja sanoi: saat sinäkin lähteä, vaan pistä puhdas hame päällesi. Siitäkös minä riemastuin. Hän vielä huomautti, että koita joutua, he tulevat tätä kello on kohta kymmenen. Kysyin, mitä hän tarkoittaa vaan vastaukseksi sain vain hänen katseensa, kun hän otti käteni omaansa ja niin astuimme ulos ovesta. Juuri kun pääsimme portin kohdalle, niin tuli joukko miehiä ja naisia pitkin maantietä laulaen ja kantaen punaista lippua. Joukkueen saavuttua kohdallemme isäni otti lakki päästensä ja oikaisi vartalonsa niin suoraksi kuin kuudenkymmenen vuoden vanhus voi ja huusi kuuluvalla äänellä: Eläköön! Kauvan eläköön punainen lippu ja sen urheilijaiset kantaajat! Silloin marssiväki seisautui ja jokainen paljasti päänsä. Kiihtivät vanhusta ja alkivat laulaa: "Päät paljastain rae vannotaan" j. n. e. Marssijat lähtivät ilkkueille, miehet heilutellen lakkiaan ja naiset nenällinnojaan. Silloin minun valtasi tunne, jota en vielä koskaan eläisseni ollut tuntenut. Sen päivän illalla sain tietää, miksi ja mikä merkiksi oli työväki omistanut punalipun.

Minäkäänlaisia muistoja tuo ensi vappu, Ironwood, Mich. — "Ei virallinen."

UUSI KEKSINTÖ
(Runo v:ita 3920. Kirj. A. Besjmerski.)

Löysinpä muinaisen kuvan Vuodelta yhdeksäntoista kaksikymmentä... Ma löysin sinä oudon sanan: — vapaus. —

Se kuvast suurta joukkoja, jotka pyörivät, hörivät, rientävät. Aivan kuin aurinkoa ja iloa ahmivat janoovat katseet...

Ma arvasin sen merkityksen, mikä saattoi ne syömmet niin soimaan, kai silloin keksivät tuon nuoren planeetin josta nyt mun asuntooni — puhelin juur soittaa.

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiihuhtakoon tilaamaan sen heti! Uudista Toverittaren tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä tapahdu.